

Arrest

nr. 187 830 van 31 mei 2017
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 31 oktober 2014 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 10 september 2014 waarbij een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 februari 2017 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 14 maart 2017.

Gelet op de beschikking van 5 april 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 mei 2017.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat D. GEENS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat A. COENE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Onderzoek van het beroep

1.1. In het eerste en enig middel van zijn verzoekschrift voert verzoeker aan: *“schending van Artikel 9 bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (B.S. 31 december 1980) Schending van de materiële motiveringsplicht, alsook schending van de formele motiveringsplicht, zoals vastgelegd in de artikelen 2*

en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; de algemene rechtsbeginselen en beginselen van behoorlijk bestuur, namelijk de zorgvuldigheidsverplichting, de redelijkheid en proportionaliteit en de verplichting alle gegevens en stukken van het dossier in overweging te nemen. Artikel 8 van het Europees verdrag voor de rechten van de mens.”

1.2. Er dient op te worden gewezen dat overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) aan de partijen bij beschikking van 28 februari 2017 de grond werd meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen.

1.3. Verzoeker richt op 14 maart 2017 een schrijven aan de Raad, waarin hij verzoekt te worden gehoord. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt verzoeker kenbaar het niet eens te zijn met de in de beschikking opgenomen grond (hij wordt overeenkomstig artikel 39/73, §3 van de Vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer hij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224.092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dat, voor zover in dit verzoek meer wordt aangevoerd dan dat, hiermee geen rekening moet worden gehouden omdat het niet de vorm kan aannemen van een bijkomende memorie waarop de Raad dient te antwoorden. Bovendien dient erop te worden gewezen dat het verzoek tot horen er niet toe strekt verzoeker ter terechtzitting de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift of – in voorkomend geval – de synthesememorie, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten.

1.4. In het proces-verbaal van terechtzitting van 4 mei 2017 staat het volgende vermeld: *“De voorzitter zet de gronden uiteen van de beschikking die het voorwerp uitmaakt van de vraag om te worden gehoord. De verzoekende partij wijst op de samenwoning met haar partner en twee kinderen die allen beschikken over een legaal verblijf in België. Aangezien haar partner de Nigeriaanse nationaliteit heeft en zijzelf de Kameroense, kunnen haar partner en de kinderen haar niet vergezellen naar haar land van herkomst, waar zij geen enkel verblijfsrecht kunnen laten gelden, om de aanvraag om machtiging tot verblijf van daaruit in te dienen zodat er sprake is van een ongerechtvaardigde inmenging in het gezinsleven en dient te worden besloten tot een schending van artikel 8 van het EVRM. Voor het overige volhardt de verzoekende partij in haar verzoekschrift. De verwerende partij repliceert dat zij nooit heeft gesteld dat de partner van de verzoekende partij en de kinderen haar dienen te vergezellen naar Kameroen en dat een tijdelijke verwijdering van het Belgisch grondgebied geen schending van artikel 8 van het EVRM met zich meebrengt.”*

1.5. Verzoeker betoogt dat hij samenwoont met zijn partner en twee kinderen die allen beschikken over een legaal verblijf in België. Hiermee gaat hij echter niet dieper in op het gestelde in de beschikking, waarin ten eerste wordt gesteld dat de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel inhoudt en er niet toe strekt verzoekers privé- of gezinsleven te verhinderen of te bemoeilijken. Ten tweede wordt in de beschikking nog aangehaald wat in de bestreden beslissing kan worden gelezen, met name dat de verplichting om terug te keren naar het land van herkomst geen breuk van de familiale relaties betekent maar een eventuele tijdelijke verwijdering van het grondgebied, wat geen ernstig en moeilijk te herstellen nadeel met zich meebrengt. Voorts is verzoekers betoog dat zijn partner de Nigeriaanse nationaliteit heeft en hijzelf de Kameroense, waardoor zijn partner en de kinderen hem niet kunnen vergezellen naar zijn land van herkomst daar zij er geen enkel verblijfsrecht kunnen laten gelden, niet dienstig aangezien noch in de bestreden beslissing, noch in de beschikking wordt gesteld dat verzoekers partner en kinderen hem kunnen vergezellen naar Kameroen. Met voormeld betoog en zijn verwijzing naar zijn verzoekschrift brengt verzoeker geen elementen aan die de inhoud van de beschikking, namelijk dat een schending van artikel 8 van het EVRM niet wordt aangetoond, aan het wankelen kunnen brengen. De inhoud van de beschikking blijft daardoor overeind.

Het eerste en enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig mei tweeduizend zeventien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA